

Муано отстрана шгуака
пробуче и сръчно сви
вжигъ — чевърстъ и вършенъ танещъ
като вжогъръ се изви:

повъзпре и пажъ залюзнатъ
свий, извий и полети —
гурмо татъкъ товогъ сепнатъ
като подъ земя ехти.

А съ усмивка благодарна
гледатъ старци отстрана
и дупките имъ светулятъ
въ околната тъмнина.

Днесъ сж тукъ. А бозна утре
де глава ще приклонитъ . . .
За бездомните безгрижностъ
прави лекъ световний пътъ.

БЕЗГРИЖНИКЪ

Средъ грижите безгриженъ азъ живея,
По своя разумъ своя песенъ пая.
На други другъ е пая —
не искамъ ни да зная!

Корите вий? Корете! Ази хваля,
и дигамъ туй което други сваля.
Светътъ ще ме осъди —
та нека тъй да бъде!

Не ме мислятъ, и не ги мисля!
Дете на случай — въ случая живея.
На други другъ е пая —
не искамъ и да зная!

Какъвто е живота го обичамъ;
днесъ съ тръне, утре съ рози се обичамъ,
Светътъ ще ме осъди —
та нека тъй да бъде!